

Euripides - Medea

- 16 ἐχθρὰ: forhadt
πάντα: alt
νοσεῖ: er syg, lider
φίλτατα: elsket (her i superlativ)
- 17 προδοῦς: henkastet
αὐτοῦ: sine egne
τέκνα: børn
δεσπότην: frue
- 18 γάμοις: bryllup, ægteskab, samleje
Ίάσων: Jason
βασιλικοῖς: kongeligt
εὐνάζεται: lægger sig hos
- 19 γήμας : giftet sig med
Κρέοντος: Kreon
παῖδ(α): barn
ὄς: ham som
αἰσυμνᾶ: behersker
χθονός: landet
- 20 Μήδεια: Medea
δύστηνος: ulykkelig
ἠτιμασμένη: vanæret
- 21 βοᾶ: råber, påkalder
ὄρκους: eder, besværgelser
ἀνακαλεῖ: påkalder
δεξιᾶς: den højre hånds
- 22 πίστιν: troskab
μεγίστην: stort
θεοῦς: guderne
μαρτύρεται: tager til vidne
- 23 οἷας: hvilken
ἀμοιβῆς: skiften, vægelsind
κυρεῖ: opnår, får
- 24 κεῖται: ligger
ἄσιτος: uden mad, fastende
σῶμ(α): kroppen
ὑφείσ(α): hengivet, overladt
ἀλγηδόσιν: smerter
- 25 συντήκουσα: forbindende
δακρῦοις: tårer
χρόνον: tiden
- 26 ἐπεῖ: siden
πρὸς: fra
ἤσθετ(ο): erfarede
ἠδικημένη: uretfærdigt behandlet
- 27 οὐτ(ε) ... οὐτ(ε): hverken ... eller
ὄμμ(α): øjne
ἐπαίρουσ(α): løftende
ἀπαλλάσσοῦσα: fjernende
γῆς: fra jorden
- 28 πρόσωπον: ansigtet
ὤς: ligesom
πέτρος: sten
θαλάσσιος: fra havet
- 29 κλύδων: bølge
ἀκούει: hører hun
νουθετουμένη: revsende, foragtende
φίλων: sine venner
- 30 ἦν: hvis
ποτε: undertiden
στρέψασα: vendt
πάλλευκον: kridhvid

- δέρην: hals
- 31 αὐτή : hun
πρὸς: vedrørende, på grund af
αὐτήν: sig selv
ἀποιμώξη: begræder
- 32 γαῖαν: jord, land
οἴκους: hjem
οὗς: som
προδοῦσ(α): forrådene
ἀφίκετο: gik væk, forlod
- 33 μετ(α): sammen med
ὄς: som
σφε: hende
ἀτιμάσας: vanæret
ἔχει: har
- 34 ἔγνωκε: har lært
τάλαινα: stakkel
συμφορᾶς: ulykke
ὑπο: pga.
- 35 οἷον: hvordan (det er bedre)
πατρώας: fædrene
ἀπολείπεσθαι: at forlade + gen.
- 36 στυγεῖ: hader
παῖδας: børnene
οὐδ(ε): og ikke
ὀρώσ(α): seende
εὐφραίνεται: glæder sig
- 37 δέδοικα: jeg er blevet bange for
μή: for at (Basis 14.7.4)
βουλεύση: hun skal finde på
νέον: nyt

De skarpe parenteser springer vi over.

- 44 δεινῆ: frygtelig
οὔτοι: bestemt ikke
ῥαδίως: let
συμβαλῶν: stødende sammen med
- 45 ἔχθραν: som fjende
καλλίνικος: sejrssang
ἄσεται: vil blive sunget
- 46 οἶδε: disse
παῖδες: børn
τροχῶν: legeplads
πεπαυμένοι: stoppet
- 47 στείχουσι: kommer
μητρὸς: moderens
οὐδέν: intet
ἐννοούμενοι: tænkende på
- 48 κακῶν: af onder
νέα: ung
φροντίς: tanke, sind
ἀλγεῖν: at bekymre sig

Euripides - Medea

- 49 δεσποίνης af δεσποινα
 50 πύλαισι = πύλαις
 τήνδ(ε) af ὄδε
 ἄγουσ(α)
 51 ἔστηκας af ἴστημι
 σαυτῆ af σεαυτόν
 52 λείπω: tjek mediums betydningen nr. 4
 53 ὀπαδός
 πρέσβυς: Hy§52
 54 χρηστοῖσι = χρηστοῖς
 ξυμφορά se under σύμφορος
 δεσπότης, ὁ
 55 πίτνοντα af πιτνέω
 φρήν, ἡ
 56 ἔς = εἰς (som hos Herodot)
 τοῦτ(ο) af οὔτος
 ἐκβέβηκ(α): roden er -βη-
 αλγηδόνος af ἀλγηδών
 57 ὥστε: BA9.2
 μ(ε)
 ὑπήλθε af ὑπέροχομαι
 κούρανῶ = καὶ οὐρανῶ
 58 λέξαι: adverbial inf.
 μολούση: idet jeg ... (se μολεῖν)
- 59 παύω: stopper + gen.
 γοός, ὁ: klage, jamren
 60 ζηλώω: er ivrig; beundrer, priser
 σ' = σε
 ἀρχή, ἡ: begyndelse
 πῆμα, τό: lidelse, ulykke
 κούδέπω = καὶ οὐδέπω
 μεσώω: er midtvejs. Læg mærke til modus!
 61 μῶρος, 3 adj.: tåbelig. Hvilket køn?
 χρῆ: det er nødvendigt + aci
 εἶπον: aor. til φημί: siger + dobbelt akk.:
 noget om nogen
 62 ὡς, konj., her kausalt: eftersom
 οἶδε af οἶδα
 νεός, adj. 3: ny
 63 γεραιός, adj. 3: gammel
 φθονέω: er misundelig på; + inf.: nægter at.
 læg mærke til accenten og dermed modus.
 φράζω: viser; fortæller. Hvad er der blevet af
 -ζ-?
 64 μεταγιγνώσκω: erkender bagefter;
 fortryder. Hvilken aorist er det?
 πρόσθ(ε), adv.: før, tidligere
 εἶρω: siger. Hvordan kan man se at det er et
 perfektivt participium?
 65 μή: hvorfor μή og ikke οὐ?
 πρόσ, præp. + gen.: ved
 γένειον, τό: skæg
 σύνδουλος, ὁ: medslave
 σέθεν = σοῦ
 66 σιγή, ἡ: stilhed, tavshed
 τίθημι: stiller, sætter. Hvad er der blevet af τι?
 πέρι: styrer τῶνδε
 67 ἀκούω: hører + gen.
 του = τινος
- δοκέω: synes + inf.
 68 πεσσός, ὁ: sten til brætspil; pl. spilleplads
 προσελθών: det her participium må I kunne finde
 ἔνθα, rel. adv.: dér hvor
 παλαιός, adj. 3: gammel. Læg mærke til -τατ-
 69 σεμνόν: lægger sig til ὕδωρ
 Πειρήνη, ἡ: Peirene (kilde ved Korinth)
 70 ὡς, her konj.: at. Objekt for λέγοντος
 ἐλάω: driver ud fra + gen. Hvilken form er det? Se
 BA PII
 Κορινθίας: Hvilken form er det med -ας? Husk
 reglen ved a-stammerne når der står ι, ε eller ρ
 foran. Hvilken ordklasse er det?
 71 μέλλω: skal til at. Hvilken modus? -οι?
 τῆσδε: lægger sig til χθονός
 κοίρανος, ὁ: hersker
 χθών, ἡ: jord, land
 72 μέντοι: men, og dog
 εἰ: om. Skal oversættes før μῦθος som er
 ledsætningens subjekt
 σαφής: underforstå ἔστιν
 73 βουλοίμην: læg mærke til -οι- og ἄν.
 τόδε: først τούσδε, τῆσδε, ὄδε og nu τόδε. Der er
 god grund til at lære denne bøjning udenad: BA4.1
 74 ταῦτ' = ταῦτα
 ἐξανέχω: rager frem; med. tåler, finder mig i + akk.
 med ptc. Hvad er den vanskelige verbalstamme?
 75 πάσχω: lider
 εἰ καὶ: hvis også, selv hvis
 διαφορά, ἡ: forskellighed; strid
 76 παλαιός, adj. 3: gammel
 καινός: gør nyt
 λείπω: forlader; med. er adskilt fra + gen.
 κήδευμα, τό: svogerskab; enhver beslægtet ved
 ægteskab, pl. svigerfamilie
 77 κούκ = καὶ οὐκ
 ἔστ' = ἔστι
 δῶμα, τό: hus. Find bøjningen i basis
 φίλος, ὁ: ven af + dat.
 78 ἀπόλλυμι: dræber; med. dør, omkommer. Hvad er
 der blevet af -λυ-? Hvilken peron og tal er det?
 ἄρ(α): dernæst, så
 προσφέρω: bringer hen til. Læg mærke til tiden.
 79 πρίν, konj.: førend + inf.
 τόδ(ε)
 ἐξαντλέω: udstømmer; fuldender. Hvilket aspekt er
 det, og hvordan er det dannet? Hy§155+156.6
 80 ἀτὰρ, konj.: men
 γ(ε)
 καιρός, ὁ: det rette tidspunkt
 εἰδέναί. Se Basis PV
 81 δέσποινα, ἡ: frue
 ἡσυχάζω: er stille. Hvilken modus?
 σιγάω: fortier + objekt. Hvilken modus?
 82 τέκν(α)
 ἀκούεθ' = ἀκούετε
 οἶος, korrel. pron.: en sådan som; hvad for en,
 hvilken, hvordan
 83 ὄλλυμι: dræber; med. dør, omkommer. Modus?
 83 ἔστ(ι)
 84 γ(ε)

Euripides - Medea

- ἔς = εἰς
 ἀλίσκομαι: fanges; falder i nogens hænder
- 85 τίς: *ok, er I ved at hvaae fat i forskellen på τίς og τίς. Se Basis 4.3.*
 δ(έ)
 οὐχί: -ι er et deiktisk jota: BA10.6
 θνητός, adj. 3: dødelig
- 86 αὐτόν, reflektivt pronomen: Basis 4.1
 πέλας, adv. nær; substantiveret: nabo. Se BA 12.5.3 for genitiv ved komparativ.
 μάλα, adv.: meget; komp. μᾶλλον: mere
- 88 γ(ε)
 εὐνή, ἦ: seng; ægteseng, ægteskab
 οὐνεκ(α), adv. / præp.+gen.: pga.
 στέργω: elsker. Indikativ eller imperativ?
 ἴτ(ε): imperativ af εἶμι, BA PIV.
 ἔστα: også BA PIV, nederst
 ἔσω = εἶσω, adv. + gen.: ind i
 τέκνα: hvilken kasus er det?
 μάλιστα: superlativ til μάλα, se v. 86. For ὡς + superlativ, BA3.6.3
- 90 τούσδ(ε)
 ἐρημόω: gør ensom; fjerner fra. Hvorfor -ω- og ikke -ο-?
 ἔχω: har, holder; + ptc: se ordbogen 2
- 91 μή: hvorfor er det nu at der skal bruges μή og ikke οὐ her vedπέλαζε?
 πελάζω: bringer nær/hen til + dat.
 δυσθυμέω: er mismodig (også i med.).
 Hvorfor står der -ου-?
- 92 ἤδη, adv.: nu; fornylig
 εἶδον: tjek stammen -ιδ-. Hvorfor der er et augment (ε-) foran verbet selvom det begynder med en vokal, kan I læse om i Hy s. 188 nederst.
 ὄμμα, τό: øje
 vin: se Hy §83 anm. 4
 ταυρέω: gør til en tyr; med./pass. blive rasende. Læs om akk. med ptc. efter sanseverber i BA 16.3.3.1
- 93 τοῖσδ(ε)
 δρασεῖω: vi/har lyst til at gøre. ὡς + ptc.: se BA 9.6
 παύσεται: se v. 59
- 94 χόλος, ό: vrede
 σάφ(α), adv.: bestemt, tydeligt, sikker
 πρίν: se v. 79
 κατασκήπτω: bryde løs, rammer; kaster sig over; knuser. Hvad er der blevet af -πτ-?
- 95 ἐχθρός, ό: fjende
- Vers 96-213 har vi læst i oversættelsen, og den græske tekst vil vi bruge til at lave nogle grammatiske øvelser.
- 214 ἐξῆλθον: Hvad er det nu ελθ- kommer fra?
 δόμος, ό: hus bolig; også i pluralis
- 215 μέμφομαι: dadler; bebrejdede én noget (+ dativ); hvilken modus er det med -η-, og hvilken betydning får μή så?
 οἶδα: erfaringsverbum med akk.+participium
 πολλούς af πολύς
- 216 σεμνός, adj. 3: ærværdig; stolt, hovmodig
 γίγνομαι: bliver; se Hy §164 ang. formen.
 τοὺς μέν ... τοὺς δέ: nogle ... andre
 ἄπο: her som anastrofe (BA 8.8) placeret efter det ord som det styrer. ὀμμάτων ἄπο: med øjnene
- 217 θύριον, τό, dem. af θύρα: lille dør
 οἱ: substantiverer præpositionsforbindelsen
 ἀφ' = ἀπό
 ἡσυχος, ον, adj.: rolig
 πούς, ποδος, ό: fod
- 218 κτάομαι: erhverver mig, skaffer mig, får
 ῥαθυμία, ἦ: letsind; ligegyldighed
- 219 ἔνεστ(ι): er tilstede, hos; underforstå τινι
- 220 ὅστις: indefinit relativt pronomen
 πρίν: husk at der kommer infinitiv efter πρίν
 σπλάγχνον, τό: indvolde; indre
 ἐκμανθάνω: lærer at kende fuldstændigt; hvad er det for et aspekt?
 σαφώς adv. af σαφής
- 221 στυγέω: hader
 δέρομαι: ser; hvad er det for en for
 ἀδικέω: gør uret; med. lide uret
- 222 κάρτα, adv.: især
 προσχωρέω: nærmer mig; indretter mig efter + dat.
- 223 οὐδ(έ)
 ἦνεσ(α) af αἰνέω: roser; hvad er der sket med αἰ-?
 γεγώς: se vers 216
- 224 πολίταις: se BA 2.3.2
 ἀμαθία, ἦ: læg mærke til formen, BA 2.3.1
 ὑπο, præp.: se ἄπο i vers 216
- 225 προσπίπτω: falder ned på; kommer for øre; aorist participium, men hvilken type aorist?
- 226 διαφθείρω: ødelægger; hvordan er denne perfektiv dannet? Hy §155+156.5. Hvilket bogstav må være elideret?
 οἶχομαι: går bort; dør
- 227 χάρις, ἦ: ynde; i akk. som præp. + gen.: for ... skyld, på grund af
 μεθ-ήμι: løser; intr. giver efter; se BA 5.9 ang. formen
 κατ(α)θνήσκω: dør; Hynding forklarer θνήσκω s. 177, hvilken aorist er det?
- 228 ᾧ, rel.pron. (BA 4.1.1): relaterer til subjektet for γιγνώσκει
 ἦν: husk at et singularis verbum kan have et subjekt i neutrum pluralis BA 11.12
 καλῶς: hvad er det for en ordklasse suffikset -ως markerer? BA 3.7.1
- 229 κάκιστος: læg mærke til suffikset -ιστ-, hvad betyder det? BA 3.5.1
 ἀνδρῶν: hvilken genitiv? BA 12.5.1
 ἐκβέβηχ' = ἐκβέβηκε af ἐκβαίνω
- 229 οὐμός = ό έμός

Euripides - Medea

- 230 ὄσ(α) af ὄσος, ὄση, ὄσον, rel.pron.: så mange som; lægger sig til πάντω. Sæt komma foran ὄσα og efter ἔχει.
ἔστ(ι)
- 231 ἄθλιος, adj. 3: fuld af kamp; ulykkelig;
suffikset -τατ-: BA 3.4
- 232 ἄς, rel.pron. (BA 4.1.1): overgangsrelativ, BA 4.2.3, relaterer til subjektet for ἔσμεν i 231.
πρῶτα: her adverblielt
δεῖ: det er nødvendigt + akk.+inf.
χρῆμα, τό: fornødenhed; pl. penge; hvad er der blevet af -τ- i opslagsformen?
ὑπερβολή, ἦ: se Berg betydning 2)
- 233 πρίαμαι: køber; i hvilket paradigme findes denne bøjning?
σῶμα, τό: legeme; for genitiven: BA 12.5.1
- 234 λαβειν: det er et af de uregelmæssige verber som I skal kunne genkende
τοῦτ(ο): BA 4.5
ἔτ(ι)
ἀλγεινός, adj. 3: smertelig; komp. ἀλγίων (BA 3.5), husk at en komparativ kan have en genitiv med sig BA 12.5.3
- 235 κἄν = καὶ ἔν; hvad er det en krasis er?
μέγας, adj. 3: stor; igen suffikset -ιστ-
- 236 εὐκλεής, -ές, adj.: berømt, med et godt rygte (BA 3.3.2)
- 237 γυναιξίν: se BA 2.5.3.15
οἶόν τ(ε): det er muligt
ἀναίνομαι: afslår, afviser; Hy §147.3
- 238 ἔς = εἰς
ἦθος, τό: bolig; sædvane; forhold; BA 2.5.3.11
ἀφικνέομαι: kommer; hvorfor er roden blevet ændret til -ιγ-?
- 239 μάντις, ὁ: spåmand
μαθοῦσαν af μανθάνω; se også skemaet på s. 104 i BA.
- 240 ὅπως, konj.: se BA 9.2
χράομαι: bruger; drager fordel af Hy §170.2
ξυνευνέτη: ægtemand; læg mærke til at ordet slås op under συν-. Formen: BA 2.3.2
- 241 κἄν = καὶ ἄν; læg mærke til accenten som ikke er der i κἄν i v. 235.
ἐκπονέω: udarbejde, fuldføre; anstrenger sig
- 242 ξυνοικέω: lever sammen med
βία, ἦ: vold, magt; tvang
ζυγόν, τό: åg
- 243 ζηλωτός, adj. 3: misundelsesværdig; lykkelig
θανεῖν af θνήσκω
χρεών, τό: nødvendighed
- 244 τοῖς substantiverer ἔνδον;
ἄχθηται af ἄγω; Hy §167.2
ξυνών af σύν-εμι
- 245 βλώσκω: går; μολών: Hy s.164
ἄση, ἦ: lede
- 247 ἀνάγκη, ἦ: nødvendighed; sc. ἐστὶν μίαν: BA 7.2
- 248 ἡμᾶς: prolepsis, BA 12.8
- 249 ζῶμεν af ζάω; hvilket paradigme skal vi kigge under? Til de Hyndingfriske: se II på s. 206.
κατ(ά)
οἱ δὲ = οἱ ἄνδρες
μάροναμαι: kæmper; atematisk verbum, Hy paradigme 13
δόρυ, τό: spyd; ang. bøjningen så tjek listen på s. 57 o.følg. i Hynding
- 250 φρονούντες af φρονέω; hvorfor -οῦ-?
ὡς: her adverblielt
ἄν: NB! Hvilken modus er verbaleddet?
παρ(ά)
ἀσίδα af ἀσπίς, ἦ: skjold; hvad er der blev af --δ- i opslagsformen?
- 251 στήναι: στη- er en af de vigtige vanskelige verbalstammer. Slå den op i Basis.
θέλομι(ι) af θέλω: ønsker, vil
τίκτω: føder; hvilket aspekt er τεκεῖν? Se Hy §136 anm.2 ang. formen τίκτω
- 252 ἀλλ(ά) γάρ: men ... jo
αὐτός = ὁ αὐτός: det samme
κἄμ(ε) = καὶ ἐμέ
- 253 σοὶ μὲν modsættes ἐγὼ δὲ i vers 255
θ' ἦδ' = τε ἦδε
- 255 οὔσ(α): participium af εἰμί
ὑβρίζω: er overmodig; krænker; i medium + πρὸς τινος: krænkes af nogen
- 256 βάρβαρος, ον, adj.: fremmed; hvad betyder det at der i ordbogen står 'ον' bagefter ordet?
ληϊζομαι: bortfører som bytte; Tjek Hynding V.1 på s. 209.
- 257 μητέρ(α): objekt for ἔχουσα i 258.
- 258 μεθορμίζω: bringer fra en havn til en anden; i med. drager hen til (til søs); tjek igen Hynding V.1 på s. 209.
συμφορᾶς: NB hvordan er det nu med -ᾶς efter -ρ-? BA 2.3.1
- 259 τοσοῦντον: BA 4.6
τυγχάνω: rammer; opnår noget (τι) fra nogen (τινος).
βουλήσομαι: kommer det af βούλομαι eller af βουλεύω? Hvordan kan vi se det? Hy §147.5.
- 260 ἦν = εἰ ἄν; hov, hvilken modus står verbaleddet i?
μοι: dativ ved aorist passiv: BA 12.6.3
ἐξευρεθῆ: læg mærke til roden -εϋρ-
- 261 τῶνδ(ε)
ἀντιτίνω: bøder for; i med. + δίκην + akk. + gen.: hævner sig på nogen (akk.) for noget (gen.); hvorfor er der kommet et -ε- ind i -τειν-?
- 263 σιγάω: tier stiller; hvilken modus? Objekt for τυγχάνειν (259).
τᾶλλα = τὰ ἄλλα; her adverblielt: iøvrigt
πλέος, adj. 3: fyldt af (+ gen.); hvilket køn er det?
Læg mærke til at -α- kommer efter et -ε-.
- 264 εισορᾶν: adverblielt infinitiv, BA 16.1
- 265 κυρέω: træffer; er; læg mærke til modus
- 266 φρον, ἦ: hjerte, sjæl, sind (sætningens subjekt)
μιαιφόνος, ον: blodbestænkt; grim